

לחצות את הרוביקון

הורים לילדים בכיתה ג' שומעים לא פעם את המושג "לחצות את הרוביקון" בהקשר להתפתחות הילד בן התשע.

מהיכן שאול מושג זה ואיך הוא קשור להתפתחות הילד?

באימפריה הרומית היה כלל שאסר על הקונסולים לחצות עם צבאם גבול מוסכם - נהר הרוביקון, כיוון שהדבר נחשב לאיום והתקפה על הסנאט הרומי. יוליוס קיסר עשה את שלא ייעשה ואת שלא עשו לפניו - הוא חצה את נהר הרוביקון עם צבאו בשנת 49 לפנה"ס ופתח במלחמת אזרחים בה ניצח ועלה לשלטון. הוא עשה פעולה אמיצה ומכרעת שאין ממנה דרך חזרה. אם נביט על התפתחות הילד, נבחין שבסביבות גיל

תשע עושה הילד צעד תודעתי משמעותי שאין ממנו דרך חזרה. הוא לומד להבדיל את עצמו מהסביבה שלו. הוא חוצה סף מסוים. מאחדות עם עולם טוב, יפה, ומלא חיים ודימיון, הוא מתחיל להתעורר אל עצמו. הוא פוסע צעד ראשון בדרך ליצירת תודעה עצמית ובניית מרחב חיים משל עצמו. זהו תהליך מורכב של שבר פנימי ותחושת בדידות, שחינוך ולדורף מלווה ומתייחס אליו בכלל תכנית הלימודים של כיתה ג'.

יוזמה

שערים פותח שער

בית ספר ולדורף חדש באזור טבעון - יוזמת קהילה יוצאת לדרך

שנמנעה מלסייע ליוזמה.

"אנחנו חושבים על ביי"ס בעל אופי אינטימי, עד 24 ילדים בכיתה, מספרת מהרי, "ביי"ס שישלב הרבה טבע, ועל קונספט של 'כיתה נעה' - מודל שהתחיל בגרמניה ומיושם כיום בגרמניה ובשוויץ בכיתות א' ו-ב': הילדים יושבים על כריות וכותבים על ספסלים, מה שמאפשר חלל מאוד דינאמי במהלך היום ומעבר מאוד הדרגתי מהגן לכיתות הראשונות."

ההרשמה לבית הספר בעיצומה. כיתה א' מלאה, אך עדיין יש מקומות לכיתות ב' ו-ג'.

מאחר והמועצה מחייבת את ביי"ס שקד לתת קדימות לילדים שגרים בטבעון, נעשים מאמצים לנתב את התלמידים בין שני בתי ספר באופן כזה שיימצא מענה הולם לילדים שגרים בישובים הסמוכים.

לאחר שנים של תוכניות, חלומות, דיבורים וניסיונות שלא התפתחו לכלל מעשה, מתגשמת סוף-סוף יוזמת ביי"ס ולדורף יסודי נוסף באזור טבעון והופכת למציאות. בראשון לספטמבר 2016 יפתח את שעריו ביה"ס "שערים" (שם זמני) לכמה עשרות ילדים בכיתות א' ב' וייתכן שגם ג'.

"בעצם כבר כמה שנים ביי"ס שקד לא יכול היה לעמוד בפרץ, אומרת שלי מהרי, מיוזמות ביה"ס. "היה ברור שזה צורך של הקהילה שגדלה ולא יכולה להסתפק בבית ספר אחד. זאת לא רק יוזמת הורים, זו ממש יוזמת קהילה רחבת היקף ואנחנו נהנים מתמיכה עצומה מצד ביי"ס שקד."

בית הספר החדש מיועד לקום בקיבוץ שער העמקים, קרוב מאוד לטבעון אך לא בגבולות מועצת טבעון

כיתה ה' תקופת תרבויות קדומות. סידהרתא
בית ספר יסודי, סן פרנסיסקו. ארה"ב

רוורס

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה,
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת,
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור הלך מסביב שוטף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי הים בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פערו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואותו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

חמדה, דליה רביקוביץ'

בשכחי את צביונו העצמי של רצוני,
חום-עולם מבשר הקיץ
ממלא את רוחי ונפשי;
לאבד את עצמי באור
מצווה עלי חזיון הרוח,
וידיעת-לב עזה מבשרת לי:
אבד את עצמך, למען עצמך תמצא.

שטיינר, לוח השנה לנפש
בתרגומו של אבישי גרשוני
מתוך אתר אנתרופוסופיה בישראל